

wystawiać i przechowywać listy kwalifikacyjne, wydawać świadectwa i przedkładać Wydziałowi Wyszkożenia miesięczne sprawozdania o ogólnym stanie nauczania.

Każdy z wykładowców obowiązany jest przedstawić po ukończeniu poszczególnego kursu szkolnego zwięzły zarys odbytych wykładów, których treść i metoda staną się dla Wydziału Wyszkożenia przedmiotem rozważań w kierunku ulepszania i ujmowania wykładów w stały system, w zastosowaniu do potrzeb praktycznej i pogładowej nauki zawodowo-policyjnej.

Oprócz prac, związanych ściśle z dążeniem do jaknajwyższego wyszkolenia jaknajwiększej liczby funkcjonariuszów policji, zamiarem kierownictwa Wyszkożenia jest założyć w najbliższych czasie bibliotekę, złożoną nade wszystko z dzieł fachowych i prawniczych.

W tym celu dział naukowy Wydziału Wyszkożenia zakupuje, grupuje i kataloguje najpierw podręczniki, przeznaczone dla uczniów, a następnie podejmie gromadzenie dzieł podstawowych i pomocniczych dla wykładowców.

Z uwagi na to, że wyszkolenie policji odbywać się winno według i w ramach ustaw obowiązujących, polecono zarówno działowi korespondencyjnemu, jak naukowemu zwracać szczególną uwagę na ogłoszone w „Dzienniku Praw Państwa”, oraz w „Monitorze” ustawy i rozporządzenia, mające związek z czynnościami policji, a to celem poczynienia zmian, wykreśleń lub uzupełnień w programach, dotyczących przedmiotów zawodowych.

W. LUDWIKOWSKI.

POLICJA ŚLEDCA (KRYMINALNA).

Wydział IV rejestracyjny—karny Głównej komendy policji państwowej został zorganizowany na wzór centrali kryminalnej państw zachodnich, z szerokiem uwzględnieniem metodyki Uniwersytetu kryminalnego w Hradcu.

Organizator oparł swą pracę na systemie słynnego kryminalisty dr. Grossa, oraz korzystał z zasad zastosowanych przez dr. Gampa, obecnego komendanta policji państwowej w Austrii, pod którego kierownictwem taką centralę kryminalną przez lat kilka prowadził w Austrii.

Pracę organizacyjną rozpoczęto w czerwcu r. z. w czterech pokojach przy ul. Królewskiej Nr. 8, bez żadnych środków materialnych, a początkowa działalność oparta była tylko na znajomości rzeczy organizatora, zapale do pracy i poczuciu obowiązku kilku urzędników. Postęp prac szybko przekonał zwierzchność policyjną o konieczności stworzenia wielkiej centrali kryminalnej, jako instytucji nieodzownej w państwie dla walki z przestępczością, zapewniającej szybkość i sprawność wykrywania przestępców nie tylko na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej, lecz i poza granicami kraju, oraz ewentualnemu zapobieganiu występki. Jednym z pierwszych zadań nowego wydziału było nawiązanie łączności z wszystkimi władzami w Polsce i utworzenie sieci urzędów policji śledczych.

Cele wytknięte przez organizatora, pomimo istotnych trudności, zostały opanowane już w sierpniu r. z. Wydział począł się rozwijać szybko; zajmowany lokal okazał się już wręcz niemożliwy i na potrzeby wydziału zarekwirowano Hotel Drezdeński przy ulicy Długiej Nr. 38.

I tego lokalu nie można uważać za odpowiedni na pomieszczenie wszystkich pracowni wydziału tak poważnej instytucji o charakterze międzynarodowym, warunki jednakże w jakich powstało nasze państwo, niewątpliwie wytłomaczają główną komendę w oczach przedstawicieli policji państw obcych, którzy zapewne wkrótce z wydziałem zawrą znajomość osobistą.

W każdym razie Wydział IV zyskał oddzielny, względnie obszerny budynek, a istniejący w dawnym hotelu system korytarzowy ułatwił rozmieszczenie biur i utworzenie tych działów, którymi policja śledca państwa bezwzględnie rozporządzać powinna.

Dalsze prace organizacyjne w nowym lokalu trwały do listopada r. z. Dzięki posiadaniu lokalowi, przy wyteżonej pracy całego składu urzędniczego przy Wydziale IV Głównej komendy policji państwowej, powstało już VI działów a mianowicie:

Tak przygotowany całokształt materiału do otwarcia szkół policyjnych przy Wydziale Wyszkożenia natrafił jednak na niezależne od Kierownictwa przeszkody z powodu nieukończenia remontu budynków koszar przy ulicy Ciepłej l. 13, przeznaczonych na pomieszczenie szkoły.

Nietylko sale wykładowe, mieszkania i kuchnia dla uczniów nie są jeszcze całkowicie zremontowane, ale brak nawet pomieszczeń dla biur Wydziału tak, że wszyscy pracujący funkcjonariusze pracują w warunkach nienormalnych.

Wpływ decydujący o ukończeniu robót remontu usuwa się z pod kompetencji kierownictwa, gdyż remont prowadzi Min. Robót Publicznych we własnym zarządzie.

Omówić jeszcze pozostało organizację i czynności działu gospodarczego w Wydziale Wyszkożenia.

Dział gospodarczy powołany jest przede wszystkim dla dostarczenia zgromadzonym w koszarach słuchaczom kursów szkolnych żywności i pomieszczeń przez czas kursów, a dalej dla inwentaryzacji i utrzymywania w należytym stanie i pod rachunkiem przewidzianego etatem inwentarza żywego i martwego.

W tym celu w dziale gospodarczym założono następujące księgi: księga kasowa straża, księga kasowa główna, księgi inwentarza żywego i martwego, rozdzielnik, księga administracyjna, księga zapotrzebowania kuchennego, listy stanu dziennego ludzi i księga raportów dziennych.

- I. inwigilacyjno-informac, (pościgowy).
- II. rozpoznawczy,
- III. rejestracyjny,
- IV. instrukcyjny,
- V. hodowli i tresury psów policyjnych,
- VI. dział gospodarczy.

Wreszcie przy Wydziale IV znalazła pomieszczenie redakcja Gazyety Policji Państwowej.

Dział I inwigilacyjno-informacyjny ma za zadanie pościg za przestępcą. Wewnętrznie dzieli się na trzy brygady, do których napływają zawiadomienia z całego państwa, co umożliwia zdanie sobie sprawy z całokształtu przestępczości w państwie, jej typowości oraz udzielanie wszystkim urzędem śledczym wskazówek i pomocy zawodowych, oraz pomocy czynnej. Do obowiązków działu należy redakcja listów gończych, wydawnictwo „Gazyety Śledczej”, rozchodzącej się w 30,000 egzemplarzy na wszystkie posterunki policji państwowej, straży pogranicznej, żandarmerji, straży kolejowej oraz do wszystkich władz i dociera aż do linii bojowej wojsk naszych, co zostało stwierdzone osobiście przez naczelnika wydziału. Specjalna mapa, z pozatykanymi chorągiewkami barwnymi unaocznia plastycznie wszystkie niewykręty przestępstwa w państwie.

Dział II—rozpoznawczy dzieli się na:

- a) laboratorium daktyloskopiine, posiadające już archiwum odbitek daktyloskopijnych 25,000 osób i zatrudnia czterech zawodowych daktyloskopów rzeczoznawców, pracujących nad identyfikacją odcisków nadsyłanych z całego kraju.

b) laboratorium chemiczne, w którym chemik wraz z laborantami poddaje ścisłemu zbadaniu nadsyłane materiały celem wykrycia otruc, fałszerstw pieniędzy i t. p.

c) fotografia, mająca na celu nietylko robienie zdjęć na miejscu przestępstwa lub w pracowni, lecz zarazem przechowuje i systematyzuje klisze nadsyłane z całego państwa; prowadzi album przestępców, album powiększeń daktyloskopijnych. Dział ten rozporządza już bardzo bogatym, liczącym kilkadziesiąt tysięcy egzemplarzy, materiałem archiwalnym.

Dział III, rejestracyjny obejmuje:

- a) rejestr kartkowy osób poszukiwanych z całego państwa;
- b) rejestr karny wszystkich sądów w Rzeczypospolitej;
- c) rejestr znaków cielesnych i braku członków;
- d) rejestr rękopisów przestępców;
- e) ogólne album przestępców i t. p.

Dział IV inspekcyjny dzieli się na:

a) referat dedektywów. Jest to sztab najzdolniejszych wywiadowców, po jednym na każdy okrąg policji państwowej (województwo), delegowanych w razie potrzeby do przeprowadzenia śledztwa szczególnej wagi, na żądanie ministerstw lub z polecenia komendanta głównego policji.

b) bibliotekę kryminalną, zawierającą już dziś pokaźny zbiór najpoważniejszych dzieł kryminalnych w kilku językach i kompletowany w dalszym ciągu.

c) referat statystyczny, t. j. prowadzący statystykę przestępczości w całym państwie oraz opracowujący tablice statyst. i grafiki.

d) muzeum kryminalne, gromadzące wszelkie przybory, narzędzia i charakterystyczne dowody zbrodni, jak broń odebraną bandytom, fałszyfikaty, papiery, podobizny sławnych kryminalistów, psów policyjnych, plany zbrodni, jednym słowem wszystko, czem zbrodnia się posługuje i co służy do jej zwakczania. Tu znajduje się również księga pamiątkowa Wydziału IV, w której zwiedzający wydział kładą swe podpisy.

Dział V: hodowla i tresowania psów policyjnych mieści się na Powązkach i posiada już 42 psy policyjne Dobermanów i Owczarki, gdyż tylko te dwie rasy nadają się do operowania w naszym klimacie i warunkach. Dział ten urządzony według ostatnich wymagań zawodowych, oczywiście w granicach rozporządanych środków, dzieli tresurę na kursy. Kurs pierwszy rozpoczął się 1 stycznia r. b. pod kierunkiem wyszkolonych trenerów i potrwa 4 do 5 miesięcy. Między innymi zamierzonym jest utworzenie wkrótce klubu trenerów i miłośników psów policyjnych, czemu jednakże stoi na przeszkodzie brak odpowiedniego lokalu i środków. Oprócz tresury prowadzone są kójce rozplodowe, dążące nietylko do powiększenia inwentarza lecz też i przestrzegające czystości rasy psów policyjnych.

Dział VI gospodarczy, zgodnie ze swą nazwą obejmuje administrację całego wydziału IV wraz z drukarnią.

Krótki opis powyższy stanowi tylko szkic organizacyjny tak ważnej a tak szybko utworzonej placówki państwowej dla walki z przestępczością. W krótkim artykule dziennikarskim niepodobna jest poruszyć wszystkich zadań, wszystkich zamierzeń, wszystkich środków, jakimi wydział zamierza operować i jak pojmuje podjęte obowiązki. Ocena jego działalności jest oczywiście rzeczą przyszłości i należeć będzie, poza zwierzchnością, do samego społeczeństwa.

„To, co każdy policjant wiedzieć powinien.”

1. Ustawa o Policji Państwowej (Dz. Praw 61 poz. 363).
2. Przepisy o organizacji Komendy Głównej Policji Państwowej (Dz. Urzęd. M. S. W. № 46 poz. 671).
3. Przepisy dyscyplinarne dla Policji Państwowej (Dz. Urz. M. S. W. 46 poz. 672)
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwu i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny (Dz. Urzęd. M. S. W. 42, poz. 572 i 573).
5. Dekret w przedmiocie nietykalsności członków Sejmu Ustawodawczego (Dzien. Praw 14, poz. 178).
6. Rozporządzenie Rady Ministrów o sposobie użycia wojska dla zabezpieczenia porządku publicznego (Dz. Praw 35, poz. 276).
7. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych o trybie postępowania funkcjonariuszów policji przy wykonywaniu czynności służbowych w stosunku do osób wojskowych (Dz. Urz. M. S. W. № 45, poz. 645).
8. Dekret w przedmiocie opłat od podań oraz świadectw urzędowych (Dz. Pr. 14, poz. 145).
9. Rozporządzenie Ministra Skarbu celem wykonania dekretu z d. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie opłat od podań oraz świadectw urzędowych (Dz. Urz. M. S. Wewn. 23, poz. 360).